

Nu am găsit cuvântul

Elbi

L-am căutat pe Unul, acela care este
În taine felurite și purpuri de mătase
Prin domuri, catedrale, urcând până pe creste
În roua dimineții, când bezna grea plecase

Din slove luminate am încropit icoană
Pornind să caut chipul iubirii pe pământ
Să aflu leacul tainic de pus pe orice rană
Ori semnul toleranței și păcii prin cuvânt

Urcat-am multe trepte, adesea printre lacrimi
Ocean de suferințe am întâlnit mereu
În lumea-nveșmântată în lucitoare patimi
Nu am găsit o slovă lăsată de vreun zeu

Să vindece tristețea, să dea noi sensuri zilei
Și-acehora ce-n viață nimic sfânt nu găsesc
Să le cuprindă clipa cu aripile milei
Și rost să dea speranței că nu-n zadar trăiesc

Doar cețuri fără margini, minciunilor cortină
Ecrane fulgite de povestiri deșarte
Sub cerul plin de nouri și veșnic fără vină
Drept unic sens al vieții...întoarcerea în moarte.